

Tot de dag waarop, uit het hiernamaals...

Eerste druk, 2013
© 2013 Charlotte-André Uytterhoeven

ISBN: 9789048430499

NUR: 727

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Charlotte-André Uytterhoeven

TOT DE DAG WAAROP,
UIT HET HIERNAMAALS...,

*mijn moeder me, 16 jaar na
haar dood, geholpen heeft!*

*Had ze dat niet gedaan, dan was
ik al meer dan 30 jaar dood!*

Een autobiografische getuigenis

INHOUDSOPGAVE

Mijn dank aan

Inleiding

Deel I

Kinderjaren, jeugd, familieproblemen; GAËTAN, LUCIEN

Deel II

- I Mijn “Amerikaanse Ervaring”
- II Terug naar België; “Op zekere dag zal Mama gestraft worden”
- III Gaëtan, de Man van mijn Leven
- IV Roseline
- V Het Noodlot achtervolgt mijn familie; Het Ongeluk
- VI In Duitsland; Frustraties
- VII Eveline

Deel III

- I Vertrek naar Zaïre; Gebiedend op het graf van mijn moeder
- II Derde kind en terugkeer naar België
- III Terug naar Zaïre; echtelijke crisis; inducties van Profetische gedachten, die ik bijna ambtshalve verwerp
- IV Definitieve terugkeer naar België
- V Weer mutatie naar Duitsland

Deel IV

- I Gebiedend een vierde kindje; Ongelooflijk Weerzien; Ik verwacht een tweeling
- II Gehospitaliseerd; Afschuwelijke Affectieve Frustraties
- III Onverklaarbaar Fenomeen; Geboorte van de Lotto in België en van de tweeling in Duitsland; Oneindige Liefde; Affectief verworpen
- IV Ge hebt er twee, trek uw plan
- V Van mijn leven naar mijn “dood” door deze van Martin; Vechten; GOD IS NUL
- VI Afschuwelijke Seksuele Geremdheid; Onverbiddelijk naar Zelfmoord
- VII Mijn Geest op NULPUNT; Ik ben weer een baby geworden! Verlangen naar GAÏTAN DUBOIS; Grootvader André

Deel V

- I Van “mijn dood” naar het Leven. Psychoanalyse; TOEVAL-GAÏTAN
- II Eén kans op miljoenen; De W.O.P.S.
- III Seksuele Bevrediging
- IV Mijn zo kleine Quentin; Terugzien van mijn kinderen
- V Naar een ongelooflijk Raadsel; Dwingende bevelen; Visioen
- VI Mama; Eerste Mededelingen; Dank voor Niet-Therapeutische Hardnekkigheid, Mijn verleden is me positief aan het inhalen
- VII Tweede visioen, die zich concretiseert in “132”
- VIII NET EEN SPROOKJE; TOEVAL-BEGELEIDING van “Het HIERNAMAALS”

Deel VI

- I Dank aan Mama op haar graf; haar gegevens geboorte-en-dood door LOTTO Resultaten en kopie van haar geboorteakte
- II Wiskundige Bewijzen; De Geest overleeft het lichaam; Voorbestemming

- III Zoals “de anderen”; Langzame morele moord
- IV LUCIEN; Onweerstaanbare Gedachten
- V Gaétan wil scheiden. Dood van Papa
- VI Advocaat; Echtelijke wraak
- VII Brief aan Professor Dierkens
- VIII Wilskracht om te overleven, dankzij het “Hiernamaals”
- IX Leven zonder mijn kinderen; Verdediging aan het Sociaal Verslag
- X Gescheiden; Uit mijn Rechten ontzet; Uit liefde voor mijn kind
- XI Louis
- XII Eerste kleinzoon; Wens naar “Wederzijdse Vergiffenis”

Deel VII

- I Totale mislukking; Annie; Indien ik niet naar “de anderen” luister
- II Mijn “132” verlaten; Ik ben minder dan niets; Tweede kleinzoon; Mijn leven aan het schrijven wijden; Siloé
- III Derde kleinzoon; Mijn Quentin; Edouard
- IV Vierde kleinzoon; Eerste kleindochter; Boemerangeffect; Wet van de Karma; Reïncarnatie en Antwoord aan de Onrechten; Neen aan gevestigde Ideeën
- V VRAGEN AAN GOD; Hoop op zielsverwant
- VI Luister Gebed; “Innerlijke Genezing”; GOD-RECHTVAARDIGHEID IS NIET ONRECHTVAARDIG; De grootste rijkdom die men zich kan inbeelden
- VII Eindelijk goed in mijn vel; ZESTIG JAAR; ik keer de rug toe aan mijn Lijdenswegen van twintig jaar en veertig jaar; De Werkelijke Liefde, van Geest en van Hart; Mijn villa; Werkelijk geworden Voorspellingen; INTUSSEN

Epiloog

Ik draag dit boek op aan, en ik dank zeer hartelijk:

- Mijn zontje, François, wiens dood het begin van een afschuwelijke Lijdensweg voor mij geweest is. Maar die heeft mij tenslotte met standvastigheid aan Het Licht van de Wereld doen geloven! En, met de jaren, heeft dat mij ertoe gebracht in mijn oude dagen eindelijk goed in mijn schoenen en mijn vel te staan!

- Mijn moeder, die me op aarde veel leed gedaan heeft, maar die mij *ZO* vanuit het “Hiernamaals” geholpen heeft (of mij heeft *moeten* helpen?) dat ik er niet meer aan twijfel dat we samen een **LOTSBESTEMMING** hadden. Het **MOEST ZO GEBEUREN!** Want, door haar strengheid, moest ze me leren heel sterk te worden en veel wilskracht te hebben om later een onvoorstelbare ontwikkeling door te maken! (Natuurlijk ontdekt men dat pas veel later!)

- Mijn vader, die psychologisch heel veel op deze aarde geleden heeft, wat ik nu kan verstaan,...omdat hij een man van (*te!*) onberispelijk gedrag was.
Dikwijls denk ik aan hem...

- Mijn gestorven man, waarvan ik *ZO* gehouden heb dat ik hem op een voetstuk geplaatst had... Tot de dood van ons laatste kindje, waarna hij er van gevallen is...

Maar, ondanks al het kwade dat hij mij *na jaren* aangedaan heeft, *heb ik hem al lang vergeven* (alhoewel zonder te vergeten!), omdat hij zich zo ingezet heeft voor de opvoeding en het welzijn van onze vier andere kinderen. En ook omdat ik een heel ander inzicht op het leven heb, sinds de hulp van het Hiernamaals en al hetgeen ik daarmee en sindsdien geleerd heb.

Met hem had ik zeker en vast ook een **LOTSBESTEMMING!**

- “Ninasse” en Bobonne, die me werkelijk liefhadden,
- Mijn kinderen, waarvan ik zielsveel hou...
- Mijn twee broers en twee zusters,
- Monique, Annie, Geogeo..., die me zoveel geholpen hebben...,
- Mijn, tot nu toe, acht kleinkinderen, die zon in mijn leven brengen...
- Al degene die mij op de ene of andere manier blijk gegeven hebben of blijk geven van vriendschap

INLEIDING

De prachtigste en diepste emotie die we kunnen ervaren is de mystieke ontroering

ALBERT EINSTEIN

Elke grote waarheid zal 3 langdurige fasen trotseren: ze wordt eerst belachelijk gemaakt, daarna met geweld bestreden, alvorens als zekerheid aangenomen te zijn.

SCHOPENHAUER

Heeft men destijds niet gezegd dat het gek was te geloven dat men ooit iemand, die op duizend kilometers woont, zou kunnen opbellen? En nog minder met een telefoon zonder draad: de GSM! (*Global System for Mobile Communications*)!

Nochtans, evenals wij allen een verschillende stem hebben, hebben we allen een verschillende golflengte... En mijn moeder is erin geslaagd op mijn frequentie te komen om me te helpen!

Ik kreeg het grootste geschenk dat men zich kan inbeelden en dat me – telkens ik eraan denk – zoveel moed voor de rest van mijn leven geeft. Een geschenk dat ik hier absoluut wil doorgeven:

DE ZEKERHEID VAN HET ONMIDDELIJK LEVEN NA DE DOOD!

Zestien jaar na haar dood ten gevolge van een verkeersongeval, is mijn moeder mij komen helpen na de dood van mijn vijfde kind! Was dat niet gebeurd, dan was ik al dertig jaar dood!

...Een buitengewone begeleiding was het, met – als verifieerbaar bewijs op nationaal niveau in dit boek – haar data van geboorte en dood

die met de Belgische LOTTO uitgekomen zijn 3 dagen nadat ik haar op haar graf was gaan bedanken voor haar hulp!

Het heeft *jaren* geduurd vooraleer ik al de “*ins en outs*” van mijn zeer buitengewoon leven heb kunnen begrijpen en hier kan vertellen: boodschappen die ik op “bovennatuurlijke wijze” van het “Hiernamaals” heb gekregen, eerst onregelmatig tot later zelfs gebiedend.

Een innerlijke behoefte de waarheid te zeggen, geen rekening houden met mijn hoogmoed om wat de mensen gaan vertellen, en heel veel hardnekkigheid... zijn absoluut noodzakelijk geweest om U de “bovennatuurlijke” fenomenen die ik heb beleefd en de “begeleiding” die ik heb gekregen *met veel bescheidenheid* te laten kennen!

... Ik heb daarvoor veel moed moeten hebben want ik moest onophoudelijk terug duiken in mijn verleden, vol onverdraaglijke gebeurtenissen. Maar het was voor mij ondenkbaar het voorrecht te hebben gehad DIE BOODSCHAPPEN TE KRIJGEN, DIE VOOR EEN IEDER GELDIG ZIJN, en deze niet te laten kennen!

Moge dit boek al degenen bemoedigen die een dierbaar wezen verloren hebben, al degenen die wanhoop en innerlijke eenzaamheid kennen, al degenen die twifelen en die het niet meer uit zichzelf te boven kunnen!

Om de anonimiteit te waarborgen van diegenen die op de ene of de andere wijze een rol in mijn lotsbestemming gespeeld hebben, heb ik hun naam veranderend en heb ik een pseudoniem aangenomen.